

27de September 1799 § 10 og Udkastet af 1844 § 43), om Bevistet for Besskyldningens Rigtighed (Forordningen af 1799 §§ 10 og 13 og Udkastets § 40), om den Ret, hvorved Sagerne skulle anlægges, og Rettergangsmaaden i samme (Udkastets §§ 56 og 57) o. s. v. I alle disse Henseender findes særlige Bestemmelser med Hensyn til de her omhandlede Forbrydelser ikke fornødne, og der bliver ikke ved Ophævelsen af Forordningen af 27de September 1799 noget Hul tilbage i Lovgivningen, som trænger til at udfyldes, da den øvrige Lovgivning indeholder tilstrækkelig veiledende Regler med Hensyn til Afgjørelsen af deslige Spørgsmaal.

Paa den anden Side er det heller ikke fundet hensigtsmæssigt at forekrive saadanne særlige Bestemmelser med Hensyn til Presseforseelser, som vilde gjøre tilsvarende Bestemmelser ogsaa med Hensyn til andre Forbrydelser nødvendige, og som derfor ialfald maae opfattes til en ny almindelig Straffelovbog. Dette gjælder f. Ex. om den Bestemmelse, der findes i flere nyere Trykkefrihedslove, at Tiltale skal finde Sted mod Vedkommende inden en vis i Loven foreskreven Tid, og at han, naar denne Tid er forløben, ikke længere kan søgges, da Søgmaalet til den Tid er proscriberet. En saadan Bestemmelse kan i sig selv være ganske hensigtsmæssig, men den bør ikke indføres for en enkelt Klasse af Forbrydelser, da derved et nyt Princip indføres i Straffelovgivningen, som paa eengang fuldstændigt bør gennemføres, da der ellers fremkommer Uoverensstemmelser i Lovgivningen. Der er heller ikke nogen særdeles Anledning til at bringe denne Sætning til Anvendelse paa en enkeltstaaende Klasse af Forbrydelser, om der end kan tale mere for dens Anvendelighed paa samme, end paa andre Forbrydelser, da der netop efter Presseforseelsens Natur ikke let vil blive Spørgsmaal om til en tidligere Tid at paatale dem, naar de ikke blive Gjenstand for Paataale strax efter at de ere begaaede.

Bed de i Udkastets 18de og 19de §§ optagne Bestemmelser findes intet Væsentligt at tilføie. Ligesom paa den ene Side den Omstændighed, at Pressen er benyttet som Redskab for en anden selvstændig Lovovertrædelse, ikke kan formindskes, men undertiden vil være et skarpende Moment

med Hensyn til Ansvaret for den begaaede Brøde, saaledes er det paa den anden Side klart, at de i nærværende Lovudkast omhandlede Forbrydelser, naar de begaaes uden Hjælp af Pressen eller hvad dermed maa sættes i Klasse (§ 7), ikke bør straffes haardere, end naar de begaaes i trykte Skrifter. Forsaavidt derfor nærværende Lov formilder de i de hidtil gjældende Love fastsatte Straffe, maa saadan Formildelse ogsaa komme til Anvendelse paa de samme Forbrydelser, naar de begaaes ved Ord eller utrykte Skrifter. Dette gjælder navnlig om de Forbrydelser, der omhandles i Danske Lov 6—21, som herved i det Hele vil være forandret.

Bed en Slutningsparagraph er det anseet nødvendigt at udtale, at alle om Trykkefriheden hidtil gjældende Anordninger ved denne Lov ere ophævede; men for at ikke derunder skulde ansees indbefattede ogsaa de Anordninger, der indeholde Forbud mod Eftertryk, er den fornødne Bemærkning derom tilføiet. Derimod er det ikke fundet fornødent at gjøre en lignende Tilføielse med Hensyn til de Bestemmelser, der gjælde om Afleveringen af Exemplarer af udkomne Skrifter til det store kongelige Bibliothek og til Universitetsbibliotheket (Forordningen af 20de Januar 1832), da det maa ansees som en Selvsølge, at disse Bestemmelser, der ikke staae i nogen nærmere Forbindelse med Trykkefriheden, forblive urørte ved nærværende Lov. Forsaavidt det iøvrigt ikke maatte findes tilraadeligt, at den foreløbige Lov af 8de Juli 1849 ophæves forinden eller samtidigen med at nærværende Lov træder i Kraft, vil bemeldte Lov kunne holdes særligt i Kraft ved den Beslutning, som derom maatte blive tagen efter dens Forelæggelse for Rigsdagen.

Provisorisk Forordning, af 24de Marts 1848, hvorved alle Presseforholdene vedkommende Love, der ere emanerede efter Forordningen af 27de September 1799 ophæves, m. m. er saalydende:

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig og Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg